

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Korkein hallinto-oikeus – Tolkning av artiklarna 43 EG, 56 EG och 58 EG – Skattelagstiftning avseende inkomstskatt – Avdragsrätten för koncernbidrag villkoras av att mottagaren av koncernbidraget också har sitt säte i samma medlemsstat

Domslut

Artikel 43 EG utgör inte hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken ett dotterbolag med hemvist i denna medlemsstat har rätt att från sin skattepliktiga inkomst dra av ett koncernbidrag som det lämnar till sitt moderbolag endast om moderbolaget har sitt säte i samma medlemsstat.

(¹) EUT C 193 av den 6.8.2005.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande av Bundesgerichtshof, Tyskland) – Brottmål mot Jürgen Kretzinger

(Mål C-288/05) (¹)

(Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet — Artikel 54 — Principen "ne bis in idem" — Begreppet "samma gärning" — Smuggelcigaretter — Införsel till flera avtalsslutande stater — Åtal i olika avtalsslutande stater — Begreppet "verkställighet" av straffrättsliga påföljder — Villkorlig dom — Avräkning av kortvarig häktningstid — Europeisk arresteringsorder)

(2007/C 235/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Jürgen Kretzinger

I närvaro av: Hauptzollamt Augsburg

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesgerichtshof – Tolkningen av artikel 54 i Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna undertecknad i Schengen den 19 juni 1990 (EGT L 239, 2000, s. 19) – Principen ne bis in idem – Villkor för att rätten att väcka åtal skall upphöra – Begreppet "samma gärning" – Transport av smuggelcigaretter genom flera medlemsstater – Domar i två medlemsstater för skatteundandragande och häleri – Begreppet "verkställighet" – Uppskov med straffverkställighet – Avräkning av häktningstid

Domslut

1) Artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, som undertecknades i Schengen (Luxemburg) den 19 juni 1990, skall tolkas på följande sätt:

— Det kriterium som är relevant för tillämpningen av nämnda artikel är huruvida de konkreta gärningarna är identiska i den meningen att de utgör en helhet av omständigheter som är oupplösligt förbundna med varandra, oberoende av gärningarnas rättsliga kvalificering eller det rättsliga intresse som skyddas.

— Gärningar som består i övertagande av utländsk smuggeltobak i en avtalsslutande stat och införsel och innehav av samma tobak i en annan avtalsslutande stat, vilka kännetecknas av att den tilltalade, mot vilken åtal har väckts i två avtalsslutande stater, redan från början hade för avsikt att transportera tobaken, efter att första gången ha övertagit denna, genom flera avtalsslutande stater mot ett slutmål, kan omfattas av begreppet "samma gärning" i den mening som avses i nämnda artikel 54. Det åligger de behöriga nationella domstolarna att göra en slutlig bedömning i detta hänseende.

2) Den straffrättsliga påföljd som meddelats av en domstol i en avtalsslutande stat har, i den mening som avses i artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, "avtjänats" eller "är under verkställighet", då den tilltalade enligt rättsordningen i den avtalsslutande staten har dömts till villkorlig dom med fängelse som alternativstraff.

3) Den straffrättsliga påföljd som meddelas av en domstol i en avtalsslutande stat skall, i den mening som avses i artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, inte anses ha "avtjänats" eller vara "under verkställighet" då den tilltalade suttit anhållen eller häktad under en kort tid och detta frihetsberövande enligt lagarna hos den stat hos vilken avkunnandet ägt rum skall avräknas vid senare verkställighet av fängelsestraffet.

4) Den omständigheten att en medlemsstat, i vilken en tilltalad har dömts genom en lagakraftvunnen dom enligt nationell rätt, enligt rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, kan utfärda en europeisk arresteringsorder med syftet att den personen skall gripas och bli föremål för verkställighet, påverkar inte tolkningen av begreppet "verkställighet" i den mening som avses i artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

(¹) EUT C 257, 15.10.2005.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Darmstadt – Tyskland) – Derin Ismail mot Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Mål C-325/05) (¹)

(Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Artikel 59 i tilläggsprotokollet — Artiklarna 6, 7 och 14 i associeringsrådets beslut 1/80 — Rätt att utöva valfri avlönad verksamhet enligt artikel 7 första stycket andra strecksatsen — Den därav naturligt följande uppehållsrätten — Turkisk medborgare över 21 år som inte längre är beroende av sina föräldrar för sin försörjning — Fällande domar i brottmål — Villkor för att förlora förvärvade rättigheter — Fråga om förenlighet med den regel enligt vilken Republiken Turkiet inte kan ges en mer förmånlig behandling än den som gäller mellan medlemsstaterna)

(2007/C 235/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ismail Derin

Motpart: Landkreis Darmstadt-Dieburg

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Verwaltungsgericht Darmstadt – Tolkning av artikel 7 första stycket andra strecksatsen i associeringsrådets beslut nr 1/80 mellan EEG och Turkiet, och av artikel 59 i tilläggsprotokollet avseende den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, undertecknat den 23 november 1970 (EGT L 293, s. 4) – Ingen förlust av rätten till fritt tillträde till varje avlönad verksamhet eller av uppehållsrätten som en följd därav, för en turkisk

medborgare som rest in på det nationella territoriet i familjeför-
enings syfte, vilken numera fyllt 21 år och inte längre försörjs av
sina föräldrar – Förmånligare behandling än den som medbor-
gare i medlemsstater åtnjuter

Domslut

En turkisk medborgare, vilken som barn har tillåtits resa in till en
medlemsstat enligt bestämmelserna om familjeåterförening och som
har förvärvat rätten att fritt utöva valfri avlönad verksamhet enligt
artikel 7 första stycket andra strecksatsen i beslut nr 1/80 av den
19 september 1980 om utveckling av associeringen, antagen av det
associeringsråd som inrättades genom avtalet om associering mellan
Europeiska ekonomiska gemenskaperna och Turkiet, förlorar den uppe-
hållsrätt som är en naturlig följd av nämnda rätt att utöva verksamhet
endast i två fall, nämligen

— i de fall som föreskrivs i artikel 14.1 i detta beslut, eller

— om han utan legitima skäl lämnar den berörda medlemsstaten
under avsevärd tid,

oberoende av om han har fyllt 21 år, om han inte längre är beroende
av sina föräldrar för sin försörjning utan lever ett självständigt liv i den
aktuella medlemsstaten och om han inte stått till arbetsmarknadens
förfogande under flera år på grund av att han genom dom som inte är
villkorlig har dömts till fängelsestraff av motsvarande längd. En sådan
tolkning är inte oförenlig med kraven i artikel 59 i tilläggsprotokollet,
undertecknat den 23 november 1970 i Bryssel, som ingåtts, godkänts
och bekräftats i gemenskapens namn genom rådets förordning (EEG)
nr 2760/72 av den 19 december 1972.

(¹) EUT C 281, 12.11.2005.

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2007 –
Industrias Químicas del Vallés, SA mot Europeiska
gemenskapernas kommission**

(Mål C-326/05 P) (¹)

**(Överklagande — Beslut att inte uppta metalaxyl i bilaga 1
till direktiv 91/414/EEG — Återkallande av godkännande för
växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne —
Missuppfattning av bevisning — Uppenbart oriktig
bedömning)**

(2007/C 235/08)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Industrias Químicas del Vallés, SA (ombud: C.
Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas och J. Sabater Marotias,
abogados)